

ה"ת 603/01/23 - גידול ושווק ג.ג. בעמ חברות ואח'... נגד מדינת ישראל - היחידה הארצית לפשיעה כלכלית להב, 433, אמצעות פקד צחי טל, רס"מ אורט ואח'...

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 603-01-23 גידול ושווק ג.ג. בעמ ואח' נ' מדינת ישראל
ה"ת 2275-02-23 שיווק זרעית מאה ואחד בע"מ נ' מדינת ישראל
ה"ת 14788-01-23 תדמיר ניהול והפעלה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

לפני: כבוד השופטת דורית סבן נוי

המבקשים בתיק 603-01-23	גידול ושווק ג.ג. בעמ חברות
המבקש בה"ת 2275-02-23	ראובן ללום
המבקשים בה"ת 14788-01-23	אתי ללום
	באמצעות עו"ד תהילה ללום
	שיווק זרעית מאה ואחד בע"מ
	באמצעות עו"ד שגיא בלומנפלד
	5. תדמיר נהול והפעלה
	באמצעות עו"ד מוטי בוחבט
	6. רפאל תערובות בע"מ
	7. אילן רפאל
	באמצעות עו"ד יוסי פלסיוס קליין

נגד

המשיבה בה"ת 603-01-23	מדינת ישראל - היחידה הארצית לפשיעה כלכלית להב, 433
וה"ת 2275-02-56 המשיבות	אמצעות פקד צחי טל, רס"מ אורטל גרנות ורס"ר דן גרושר
בה"ת 14788-01-23	1. מדינת ישראל - היחידה הארצית לפשיעה כלכלית להב, 433
	באמצעות פקד צחי טל, רס"מ אורטל גרנות ורס"ר דן גרושר
	עוף ראפע בע"מ חברות
	באמצעות עו"ד תמיר קלדרון
	א.ק. גידולים וייעוץ (1994) בע"מ
	באמצעות עו"ד ירון לונדון

החלטה

לפניי בקשה להחזרת תפוסים לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)[נוסח חדש], התשכ"ט-1969.

עמוד 1



רקע ועיקרי טיעוני הצדדים:

1. ביום 19.9.22 פתחה היחידה הארצית לפשיעה כלכלית בלהב 433 בחקירה גלויה, נגד בעלי חברת "עוף ראפע" (להלן: **"המשחטה"** או **"החברה"**) וחשודים נוספים בחשד לביצוע עבירות זיוף, מרמה, שוחד, פגיעה בבריאות הציבור, הנפקת חשבוניות פיקטיביות, השמטת הכנסות ועבירות לפי חוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 (להלן: **"חוק איסור הלבנת הון"**).
2. על פי החשד, במשך מספר שנים, התבצעה במשחטה, שחיטה החורגת משמעותית מהשחיטה שדווחה לרשויות והחורגת בהיקפיה, מהיתר השחיטה שניתן לה מידי משרד החקלאות והכל, תוך חשש לסיכון בריאות הציבור והיעדר פיקוח וטרינרי כנדרש. היקף שווי עבירות המרמה נאמד בסך של למעלה מ-200 מיליון ₪ והיקף שווי עבירות המס, טרם נאמד באופן סופי בשל השלב בו מצויה החקירה.
3. במסגרת צווי תפיסה והקפאה שהוצאו כדין, נתפסו לחברה תפוסים כלכליים לצורך אפשרות חילוט עתידי ובכלל זה, חשבוניות בנק, נכסי נדל"ן, שעונים, המחאות, כלי רכב פרטיים ועסקיים.
4. ביום 28.12.22 נדחתה בקשת המשיבה 2 ואח' להשבת התפוסים [ה"ת 13261-11-22].
5. המבקשים הם צדדי ג', אשר לטענתם סיפקו לחברה סחורה ובשל צווי התפיסה אינם יכולים לפרוע את חובם. המבקשים בטיעוניהם בכתב ובעל פה, טענו כי יש להגדירם כ"טוענים לזכות" הזכאיים לפרוע חובותיהם מקופת החילוט.
6. להשלמת התמונה, יאמר כי המבקשות 1 ו-4 נחקרו תחת אזהרה בחשד לביצוע עבירות זיוף, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, רישום כוזב במסמכי תאגיד ועבירות מס והמבקש 2 נחקר בעדות פתוחה.
7. המבקשת 1, חברת גידול ושיווק ג.ג. בע"מ היא חברה העוסקת בגידול עופות לפיטום בחוות לולים באזור הצפון. לטענתה, ביום 12.9.22, סיפקה לחברה משלוח עופות בעלות של 636,801 ₪. בגין חוב זה הוצאה חשבונית עבור העסקה, אך ביום 30.11.22. המבקשת 1, בטיעוניה בכתב ובעל פה, עתרה להורות על שחרור התפוסים וכי יש להעדיפה על פני נושים אחרים, בטענה כי מועד הספקת העופות נעשה ימים ספורים עובר למועד הפיכת החקירה לגלויה וביצוע צווי התפיסה. עוד נטען, כי הואיל וניתן אישור עקרוני על ידי בית המשפט המחוזי בנצרת בעת"מ 20370-10-22, קיים אינטרס ציבורי לאפשר את תשלום החובות, על מנת שהספקים ימשיכו לעבוד מול החברה. יוער כי נכון למועד הדיון, המשחטה טרם נפתחה מחדש.
8. המבקשים 2 ו-3, מר ראובן וגב' אתי ללום, הם מגדלי עופות חקלאיים. לטענתם, סיפקו לחברה עופות בשווי 1,319,231.34 ₪. בעבור עסקאות אלו הונפקו שתי חשבוניות מס, מיום 19.6.22 על סך 661,703 ₪ ומיום



25.8.22 על סך 878,096 ₪. עבור עסקה זו, נמסרו למבקשים המחאות שחוללו בסך 441,135.33 ₪ והמחאות עתידיות אשר חלקם הוסבו לצדדי ג'. המבקשים 2-3 בטיעוניהם בכתב ובעל פה, גורסים כי דין המחאה כדין פסק דין ומשכך, עסקינן בזכות מכרעת. לטענת המבקשים, עצם היותם אנשים מבוגרים ואי תשלום החוב מהווה פגיעה כלכלית קשה עבורם המשליכה, על מצבם הבריאותי.

9. המבקשת 4, שיווק זרעית מאה ואחד בע"מ, היא חברה המאגדת תחתיה לולנים במושב זרעית בגליל העליון. מהות פעילותה הוא גידול עופות ומכירתם לשחיטה. לטענתם, סיפקו עופות לחברה בשווי של 2,358,000 ₪. בעבור חוב זה, החברה משכה שתי המחאות בסך כולל של 700,000 ₪. המחאה אחת חוללה והשנייה, לא הוגשה. בעבור יתרת החוב, בסך 1,620,000 ₪, טרם התקבל תשלום. המבקשת 4 בטיעוניה בכתב ובעל פה, גרסה כי עצם קיומו של חוב פתוח בסך כ-5,000,000 ₪ הרובץ לפתחה כלפי נושים אחרים, מהווה נימוקים מיוחדים המצדיקים שחרור התפוסים. המבקשת 4 הציעה כי תעמיד נכס אחר לטובת קופת החילוט, לצורך שחרור החוב במזומן.

10. המבקשת 5, קבוצת תדמיר ניהול והפעלה בע"מ ועוף טרי בריא בע"מ, הן חברה וחברת בת המספקת תערובת לחקלאות ומפעילת משחטה אשר סיפקה סחורה ועופות לחברה. על פי הנתען, קיים חוב לחברות בסך כולל של 10,008,131 ₪. בעבור חוב זה, החברה משכה המחאות שחוללו בסך 4,443,271 ₪ והמחאות עתידיות בסך 5,507,708 ₪. המבקשת 5 בטיעוניה בכתב ובעל פה, גורסת כי עצם העובדה שאוחזת בהמחאות משוכות של החברה, הרי שעסקינן בזכות מכרעת ולפיכך, נכנסת בגדרו של סעיף 21(א) לחוק איסור הלבנת הון, למסלול שיקול הדעת המשפטי. לדידה, על בית המשפט להורות על שחרור התפוסים לנושי החברה, על פי חובתה היחסיים.

11. המבקשים 6 ו-7, חברת רפאל בע"מ ומר אילן רפאל, חברה המספקת תערובות מזון לעופות. לטענתה, המבקשת 6 אוחזת בהמחאות אשר קיבלה מהמשיבה 3, חברת א.ק. גידולים בע"מ שנמשכו על ידי החברה והוסבו על ידי המשיבה 3 לטובתם. עסקינן בחוב של המשיבה 2 בסך 22,984,000 ₪ והמחאות בסך כ-14,393,000 ₪. כן נטען, כי המבקש 7 אוחז בהמחאות שנמשכו על ידי החברה בסך של כ-2,297,139 ₪ עבור עופות שסיפק. המבקשים 6 ו-7 בטיעוניהם בכתב ובעל פה, עתרו להורות על שחרור התפוסים מעצם היותם טוענים לזכות מכוח סעיף 36(ג) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 [להלן: "**פקודת הסמים המסוכנים**"].

המשיבה 3, א.ק.גידולים, בטיעוניה בכתב ובעל פה, לא הכחישה את החוב הקיים מצדה כלפי המבקשים 6 ו-7.

12. המשיבה 1, מדינת ישראל, בטיעוניה בכתב ובעל פה, התנגדה לבקשה. לטענתה, המבקשים כולם אוחזים בזכות אובליגטורית ולא בזכות קניינית או מעין קניינית ולפיכך, אינם בעלי מעמד של טוענים לזכות, בשלב זה של ההליך. לטענת המשיבה 1, גם אם קיימת זכות מכרעת, הרי שעתה עסקינן בצו ארעי ולא בחילוט של קבע ולפיכך, אין מקום להיעתר לבקשתם. עוד נטען, כי המבקשות 1, 2 ו-4 נחקרו במסגרת החקירה, חלקן תחת אזהרה והפנתה לדו"ח הסודי (סומן במ/1).



13. המשיבה 2, החברה, בטיעוניה במעמד הדיון, אישרה קיומם של חובות כספיים והצטרפה לבקשת הטוענים לזכות, לשחרור נכסי החברה.

דין והכרעה

14. מוקד יריעת המחלוקת בין הצדדים נסב סביב השאלה האם המבקשות מהוות "טוען לזכות ברכוש".

15. עסקין "בתחרות" בין המדינה כאוחזת בצו ארעי לבין צדדים שלישיים, "טוענים לזכות ברכוש" שהם נושים של החברה החייבת, אשר חובה הובטח באמצעות משיכת המחאות או הספקת סחורה תחת הוצאת חשבוניות. תחרות זו מצויה על קו התפר שבין המשפט הפלילי והמשפט האזרחי. דיני הקדימות בין נושים משתייכים לדיני המשפט האזרחי ובאים להבטיח את זכויותיהם של נושים האוחזים בזכות קניינית הגוברת על זכותם של צדדים שלישיים. ואילו סעד זמני במסגרת ההליך הפלילי, נועד להבטיח תפיסת הרכוש שהושג בעבירה או שימש לביצועה או רכוש בשווי העבירה [ראו בש"פ 6817/07 **מדינת ישראל נ' סיטבון** (31.10.2007); ע"א 2966/17 **אס.אר אקורד בע"מ נ' מדינת ישראל** (29.8.22)].

16. כלי החילוט טומן בחובו פגיעה קשה בזכויות קנייניות, פגיעה המתעצמת כאשר הנפגע הינו צד שלישי, תם לב, אשר אין לו נגיעה לפעילות העבריינית, המחייב נקיטת איזון בין האינטרס הציבורי בשימוש כלי החילוט כאמצעי הרתעתי ומניעתי לביצוע עבירות של הלבנת הון לבין האינטרס הפרטי של הטוען לזכות על קניינו. [ראו עניין אס.אר אקורד בע"מ, פסקה 14]. אין מחלוקת על כך, שהזכות קיימת כבר בשלב הביניים בו מתבקש צו זמני להבטחת החילוט. [ראו ע"פ 1428/08 **חורש נ' מדינת ישראל** (25.3.09), פסקה 8]

17. קיימים שני מסלולים בדין הישראלי באמצעותם רשאי צד ג', טוען לזכות ברכוש העומד לחילוט להתנגד לצו החילוט שניתן לפי חוק איסור הלבנת הון. המסלול הראשון, המכונה "**המסלול הקנייני**" הקבוע בסעיף 36ג(א) לפקודת הסמים המסוכנים בו נקבע כדלקמן:

"בית המשפט לא יצווה על חילוט רכוש לפי סעיפים 36א או 36ב, אם הוכיח מי שטוען לזכות ברכוש כי הרכוש שימש בעבירה ללא ידיעתו או שלא בהסכמתו, או שרכש את זכותו ברכוש בתמורה ובתום לב ובלי שיכול היה לדעת כי הוא שימש או הושג בעבירה."

בשורה של פסקי דין נקבע, כי על פי מסלול זה על הטוען לזכות לאחוז **זכות קניינית או מעין קניינית ברכוש**. [ראו עניין אס.אר אקורד בע"מ פסקה 14; עניין סיטבון פסקאות 48-51; עא 6180/20 **וינברג ושות' נ' מדינת ישראל** (13.6.21), פסקאות 13-14 לפסק דינו של כב' השופט אלרון ופסקה 3 לפסק דינו של כב' השופט גרוסקופף].

בעניין סיטבון נקבע כי הכרה בבעל זכות אובליגטורית כ"טוען לזכות ברכוש", מצרפת הלכה למעשה את המדינה לקהל הנושים באופן שהיא עליה להתחרות עימם על הנכסים לפי דיני הקדימות. קביעה שכזו, יהא בה כדי לסכל את צו החילוט ואפשרות מימושו ואף עשויה לשרת את העבריינים הכלכליים על ידי יצירת נושים פיקטיביים. [ראו עניין סיטבון



פסקאות 49-50 ועניין אס.אר אקורד בע"מ, פסקה 14].

המסלול השני, המכונה "**המסלול האובליגטורי**" או "**מסלול שיקול הדעת השיפוטי**" הקבוע בסעיף 21(א) בצירוף 21(ד) לחוק איסור הלבנת הון הקובע כדלקמן:

21"א) הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 3 או 4, יצווה בית המשפט, זולת אם סבר שלא לעשות כן **מנימוקים מיוחדים** שיפרט, כי נוסף על כל עונש יחולט רכוש מתוך רכושו של הנידון בשווי של רכוש שהוא -

...

ד) לא יצווה בית המשפט על חילוט רכוש כאמור בסעיף זה אלא לאחר שנתן לנידון, לבעל הרכוש, למי שהרכוש נמצא בחזקתו או בשליטתו ולמי שטוען לזכות ברכוש, אם הם ידועים, הזדמנות להשמיע את טענותיהם. [ההדגשות אינן במקור - ד.ס.נ].

כנקבע בפסיקה, על מנת להכנס לגדרו של סעיף זה, ראשית, יש להצביע על נימוקים מיוחדים; שנית, יש להוכיח קיומה של זכות קניינית או מעין קניינית ברכוש או למצער זכות אובליגטורית **מוכרעת** ברכוש ושלישית, יש להוכיח כי צד שלישי רכש את הזכות בתמורה ובתום לב, מבלי שיכול היה לדעת על ביצוע העבירה בגינה מתבקש החילוט. [ראה עניין אס.אר.קורד בע"מ, פסקה 14; עניין וינברג, פסקאות 13-14 לפסק דינו של כב' השופט אלרון; עניין חורש, פסקה 9; ע"א 8679/06 **חביץ' נ' מדינת ישראל** (30.12.08, פסקה 8)].

אשר לפרשנות התיבה "נימוקים מיוחדים" נקבע כי הם מצויים בקומץ. וכי עצם הפגיעה האינהרנטית המוסבת לנושה כפועל יוצא מחילוטו של רכוש, אינה מהווה כשלעצמה "נימוקים מיוחדים", אלא יש להצביע על פגיעה החורגת מהפגיעה המובנית מאליה. [ראו עניין חביץ', פסקה 10].

מן הכלל אל הפרט

18. אין חולק כי כלל המבקשים אוחזים בזכות אובליגטורית בלבד ולא בזכות קניינית או מעין קניינית. כך שאינם נכנסים בגדרי "המסלול הקנייני" ומשכך, דין הבקשה להידחות.

19. אשר למסלול שיקול הדעת השיפוטי, יוער כי הפסיקה הדנה במסלול זה, מתייחס לשלב בו הוגש כתב אישום או ניתנה הכרעת דין ולא בשלב כה מוקדם של החקירה, כפי שבמקרה שלפניי [ראה עניין חורש; עניין חביץ'; עניין וינברג ואח'; עניין אס.אר אקורד בע"מ עניין, ע"א 8487/09 **ניצני נ' מדינת ישראל** (27.10.13); ת"פ (ת"א) 26228-07-14 **אוחנה נ' מדינת ישראל** (28.2.16)]. יחד עם זאת, בחינת הבקשות במסגרת "מסלול שיקול הדעת", אינה משנה את התוצאה ואנמק.

20. המבקשת 1, גידול ושווק ג.ג. בע"מ אוחזת בזכות אובליגטורית, **שאינה זכות מכרעת**, שכן בעניינה סופקה הסחורה בלבד, מבלי שנמשכה המחאה עבור אותה סחורה. עוד יצוין, כי לא ניתן לומר שהמבקשת 1, רכשה את



הזכות בתמורה ובתום לב- לענין זה, אפנה לדו"ח הסודי (סומן במ/1) ולחומרי החקירה שהונחו לעיוני סומנו במ/2- במ/3. כאמור, מנהל החברה ועובד נוסף נחקרו תחת אזהרה. למעלה מן הצורך, אציין כי אין מדובר בנימוקים מיוחדים המהווים פגיעה חורגת מעבר לפגיעה החורגת מאליה.

21. המבקשים 2 ו-3, הגב' אסתר ללום ומר ראובן ללום, אוחדים **בזכות אובליגטורית מכרעת**, שכן נמשכו לטובתם המחאות מטעם החברה עבור סחורה שספקו. המבקש 2 נחקר בעדות פתוחה, אולם עיון בדו"ח הסודי (סומן במ/1) ובחומר הראיות הגולמי (סומן במ/7) מלמד, כי לא ניתן לומר שהזכות נרכשה בתום לב. לצד זאת, גם אם אניח לצורך הדיון כי זכותם נקנתה בתום לב, אזי גם במקרה זה, לא שוכנעתי כי קיימים "נימוקים מיוחדים" המהווים פגיעה חורגת מעבר לפגיעה הקיימת לכל נושה והמובנת מאליה בנסיבות העניין. לא נעלמו מעיניי, דברי המבקשים באולם בית המשפט, קיומם של חובות והשפעת המצב על בריאותם, בשים לב לגילם. ואולם, לא שוכנעתי כאמור, שיש בכך כדי להוות "נימוקים מיוחדים" הגוברים על צו החילוט הזמני.

22. המבקשת 4, שיווק זרעית מאה ואחד בע"מ, בעלי **זכות אובליגטורית מוכרעת** באשר לסכום של כ-700,000 ₪ בגינו אוחדים בהמחאות שנמשכו על ידי החברה **וזכות אובליגטורית מכוח חוב** של החברה עבור סחורה שסופקה וטרם בוצע התשלום, בסך של כ-1,620,000 ₪. עיון בדו"ח הסודי (סומן במ/1) וחומרי החקירה הגולמיים (סומנו במ/4 - במ/6) וביניהם חקירות תחת אזהרה של עובדי המבקשת 4 מלמד, כי גם במקרה זה לא ניתן לקבוע שהזכות נרכשה בתום לב. זאת ועוד, אף במקרה דנן, לא שוכנעתי כי עצם קיומם של חובות המבקשת 4, מהווים נימוקים מיוחדים, החורגים מהפגיעה המובנת מאליה. נוכח המפורט לעיל, אף לא מצאתי לקבל את הצעת המבקשת 4 לשעבד את נכסיה שלה, בתמורה לקבלת סכום מזומן מקופת החילוט.

23. המבקשת 5, תדמיר ניהול והפעלה, בעלת **זכות אובליגטורית מוכרעת**, שכן אוחדת בהמחאות משוכות של החברה עבור סחורה שסופקה. במקרה זה, לא נטען באשר לרכיב תום הלב ברכישת הזכות. לצד זאת, לא שוכנעתי כי במקרה זה קיימים נימוקים מיוחדים המהווים פגיעה חורגת מהפגיעה המובנית מאליה.

24. במקרה של המבקשות 6 ו-7 רפאל תערובות בע"מ ואילן רפאל, במקרה זה, עסקין בעיקר בזכות אובליגטורית, שכן המבקשת 6 אוחדת לטענתה, בהמחאות שנמשכו מהחברה לטובת המשיבה 3, א.ק. גידולים וייעוץ (1994) בע"מ והוסבו לטובתה ובנוסף, לזכות אובליגטורית מכרעת באשר להמחאות שנמשכו מהחברה לטובת המבקש 7. אשר למבקשת 6, מדובר בצד ג' אליו הוסבו ההמחאות מצד החברה החשודה. במקרה דנן, אף לא ניתן לומר שעסקין בזכות מכרעת או "זכות חזקה". אומנם, המבקשת 7 אוחדת בהמחאות וכפועל יוצא מכך, עסקין בזכות מכרעת. ברם, גם במקרה זה, לא הוצגו לפניי נימוקים מיוחדים, כאלה המצדיקים העתרות לבקשה.

25. למכלול הטעמים שהבאתי לעיל, אוסיף כי החקירה הפכה לגלויה לפני פחות מחצי שנה; הבקשה להשבת תפוסים שהוגשה מטעם המשיבה 2 נדחתה; מעבר למבקשות בבקשה זו, קיימים נושים רבים נוספים, שחלקם אף פנו בבקשות מאוחרות לבית המשפט.



26. בשולי החלטתי אציין כי לא נעלם מעיניי כאבם של המבקשים העומדים במצב לא פשוט עם השלכות כלכליות ובפרט, בשים לב לסכומים הלא מבוטלים שטרם שולמו בגין סחורה שסופקה. אך כאמור, פגיעה זו מוסבת לכל נושה במצבן של המבקשות ואולם, פגיעה זו הנה פועל יוצא של הסדר החילוט. **במקרה שלפניי, בשלב זה של ההליך, בהעדר קיומה של זכות קניינית או מעין קניינית, "בתחרות בין המדינה לנושים", הראשונה גוברת.**

סוף דבר

27. הבקשות נדחות.

דו"ח סודי וחומרי חקירה יוחזרו לנציגי המבקשת במזכירות בית המשפט.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"א שבט תשפ"ג, 12 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.